

blev idømt Fængſelsſtraf. Sæt nu, at han var bleven ſtaende ved Underrettsdommen, og havde taget imod Bengebøden, vilde Forholdet ſaa have været det ſamme ſom i det her omtvivtede Tilfælde eller vilde Sagen have ſtillet ſig anderledes? Dette er mig ikke tydeligt. Det er udtalt flere Gange, at det ikke er Straffen, men Handlingen, hvorfor Straffen er idømt ſom det kommer an paa. Var Sagen endt med en Bengebøde i Stedet for med perſonlig Straf, da Handlingen jo er den ſamme, medens Straffen er en anden, hvilken Forſkjel vilde dette da have haft paa denne Sag? Dette kunde jeg have Lyſt til, at ærede Medlemmer vilde forklare mig.

Fh. Nielsen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) fremſatte den Opfattelse, at vi maatte høre os for Spøſteret, og jeg er enig med ham deri. Jeg har ſelv været med til at udtale det Samme i Betenkningen, men det er det Uheldige, at hverken jeg eller det Flertal i Udvalget, hvortil jeg hører, have kunnet komme til den ſamme Opfattelse, ſom det ærede Medlem kom til. Det er udtalt gjentagne Gange, at i Spøſteretsdommen ſtaaer der, at man maa antage, at man maa opfatte Sagen ſaaledes, at han kunde have vidſt bedre; men da det er ſaa vagt fremſtillet, har ſelvfølgelig jeg, og jeg antager ogſaa de øvrige Medlemmer af Udvalget, maattet undersøge de Aktſtykker, ſom have ført til Spøſteretsdommen, og jeg har da ikke kunnet ſe Andet end, at det af alle de Aktſtykker, ſom ere fremlagte, fremgaar aldeles unisfjendeligt, at den Mand, om hvem her er Tale, Intet har opdigtet. Han er maatte gaaet efter løſe Paatande hiſt og her, men han har altid haft Noget til Grund Liggende, maatte paa et enkelt mindre, ubetydeligt Punkt nær, han har altid haft noget til Grund Liggende, og endogſaa i flere af de Klager han er fremkommen med, har han kunnet bevise, at han talte Sandhed, eller i alt Fald er det ikke blevet tilbageviſt af den paagjældende Embedsmand ſom uſandt. Og hvad er det, der endvidere i mine Dine taler til Mandens Fordel? Det er, at han af ſamtliche de Kolleger, han har ſamarbejdet med i Kommunen, af ſelve Kommunens Repræſentantſkab har faaet det meeft glimende Vidnesbyrd, at de paagjældende Preſter, ſom have været i Kommunen, ogſaa have givet ham gode Vidnesbyrd for hans moralske Vandel, og at Skoledirektionen, da der bliver Tale om hans Afſtedigſe, ſiger i en af ſine Indſtillinger: „Der kan vel ikke være Tale om Andet end at give Manden fuld Penſion, da han ikke er dømt til Embedsfortabſe.“ Der ſkulde alſaa kunne være Tale om, at en Mand faaer fuld Penſion eller vedbliver at være Skolelærer, og at han dog er berygtet. Dette er Noget, der overgaar, hvad jeg om diſe Sager har kunnet tænke. Jeg har intet Vi-

dere at tilføie herom; men for mig ſtaaer det klart, at han vel kan have løbet, efter temmelig upaalidelige Nygter, men at han ikke har gjort ſig ſkyldig i fuldſtændig Opdigteſe og ikke er gaaet med bevidſt udtalt Uſandhed, thi kunde jeg komme til den Erkjendſe, at han havde gjort dette, ſkulde jeg være den Sidſte til at ſtemme for hans Valgs Anerkjendſe.

Høgsbro: Jeg vil dog ſige det ærede Medlem, at jeg ikke forſtaaer, hvorledes han paa den ene Side kan ville høre ſig for Spøſteret og paa den anden komme til det Reſultat, hvortil han kom; thi naar han ſiger, at Spøſterets Udtryk ere vage, idet der ſtaaer „maa antages“ ofv, veed jeg ikke rettere, end at det er det brugelige Udtryk i Retſproget, at man ſiger: „det antages“, „det ſkjønnes“ ofv, naar en Dom ſældes, ſelv hvor man har den allerſørſte Sikkerhed. I alt Fald er ſelve Kjendſen jo ikke vag, thi den lyder beſtemt paa, at han har forſkyldt Straf for aabenbar falſke Klagenal, og det er det, man maa holde ſig til; alle de tidligere Atteſter og Unbefalinger og alt Eligt komme os ſlet ikke ved. Al Kredſen har valgt ham, maatte endogſaa ſom en Martyr for en god Sag, ſom det er ſagt, er meget muligt; men hvem veed, om Kredſen har kjendt Dommen? Jeg veed i alt Fald, at der er Mand i Kredſen, ſom ikke have kjendt den. Og naar det er ſagt, at han er bleven optagen i Kredſe, hvor han ikke burde være optagen, naar man havde fundet, at han var ſkyldig i Falſk, ſaa ſiger jeg: Hvem ſiger, at diſe Kredſe have kjendt Dommen den Gang, de optog ham? Jeg for min Part har ikke kjendt Dommen, inden den blev os Medlemmer af Udvalget meddeelt fra Miniſteriet efter vor Begjering. Jær havde jeg ſlet ikke dannet mig nogen Mening om Sagen; men efter at have læſt Dommen og ſet, at den kender Manden ſkyldig i Noget, ſom er aabenbart Falſk, kunde jeg ikke Andet end finde det beklageligt, om en ſaadan Handling ikke ſkulde blive betragtet ſom vanærende i den offentlige Mening. Dette, og det alene, er det, hvorom vi her ſkulde dømme.

Casse: Det ærede Medlem for Ringſjøbing Amts 5te Valgfreds (Clausager) udtalte, hvis jeg ikke feiler, det Ønſke, at en Jurift vilde beſvare det Spørgſmaal, om Sagen for den Paagjældendes Vedkommende vilde ſtille ſig anderledes, hvis han ikke var bleven dømt til Fængſel, ſaaledes ſom ved Overretten og Spøſteret, men derimod ſom ved Underretten til en Bøde af 100 Rd. Med Forbehold naturligtviſ af Andres Anſkuelse, ſom maatte have en anden Mening — jeg tror for Dvrigt ikke, at der blandt Jurifter vil kunne viſe ſig en anden Anſkuelse, — vil jeg ſige, at det ikke vilde have nogen Indflydeſe, enten han var bleven ſtraffet med Bøde eller med Fængſel,